افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبـــاد		بدین بوم و بر زنده یک تن مــباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم		از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com		afgazad@gmail.com

Political	سیاسی

هارون خیل شعشعی

۲۳ می ۲۰۱۱

امريکايي چونۍاواستعماري نخشې

دريمه بر خه

امريکايي چونۍ او په افغانستان کې د تنظيمي جګړو د تکرار اندېښنه

د امريکايي چونييو د تداوم ډېرى پلويان وايي،که امريکايي پوځونه نه يي (وي)، نو په افغانستان کې به يو ځل بيا د ۱۹۹۲ع کال دکورنييو جګړو په شان د وينو والي وبهيږي؛ د خلګو پر نواميسو به تيرى وسي؛ دا نيم وړان، نيم کنډواله ښارونه به بيا د بېلابېلو جنګي ډلو د سياسي اقتدار په ليونييو لوبوکې له خاورو سره خاوري سي؛ او داسي نوري اندېښني، چي فهرست يي خورا اوږد دئ .

زه د يوه داغدار افغان په توګه ،چي د کابل په تنظيمي جګړوکي مي د پښتونوالي په ګونا سکه ورور وژل سوى؛ او د زړونو نورو کابليانو په شان مي پلرنى کور په توغنديو نړول سوى، د کابل ښار په خونړييو او زړه لړزونکو پېښو ډېر ښه خبر يم . لوى ښځتن دي هغه توري او خونړى ورځي د نړۍ پر هيڅ ملت نه راولي . له دې سَوَبه (سببه)، فکر نه کوم هيڅ دردمن او با احساسه افغان د کابل د تنظيمي جګړو د تکرار خطر ته په سپکه سترګه وګوري . موږ ټول افغانان بايد په عمل، خبرو او قلم د کابل د تيرو وحشتناکو جنګو د مخنيوي له پاره په ګډه کار او مبارزه وکو. اما په هيواد کې د امريکايي عسکرو همېشنى چونۍ د دغه راز ستري غميزي د مخنيوي معقول او منطقي حل نه دئ؛ ځکه امريکاياانو د کابل وحشتناکو تنظيمي جګړو ته په پام سره، په تيرو لسو کالو کې مسووليت لاره، چي د داسي جهنمي او شيطاني جنايتو مسببين نړۍ والي جنايي محکمې ته بوزي؛ له سياسي واک څخه يي لاسونه لنډ کړي؛ د تورو پيسو او تورو معاملو پوښتنه يي وکړي؛ او په دې توګه د کړېدلو افغانانو له زړو هغه اندېښنه مخکې له مخکې ليري کړي ، چي نن يي د خپلو پوځي اډو د ځاى پر ځاى کولو له پاره د يوې مهمي او ظاهراً مؤجه پلمي په توګه استعماليي .

زه د امريکا د لښکرکوټو له درنو او محترموپلويانو څخه پوښتنه کوم، چي په داسي شرايطو او حالاتو کې نو د کابل د وحشتناکو جګړو د تکرار مسووليت د چا په غاړه دئ؟

ایا همدي یرغلګرو لښکرو د تېرو لسو کالو په بهیر کي د هیواد بېلابېلو جنګي او مافیایي ډلو ته د هر راز امکاناتو په برابرولو سره په لوی لاس د کابل د وحشتناکي فاجعي تکرار ته لاره نه ده هواره کړې؟

که امریکایانو او نورو ایتلافي ځواکو ریښیتا هم له تنظیمي ایله جاریانو او نورو خاینو عناصرو څخه د افغانانو د ژغورني مینه لرلای، له لویه سره به یې دې بې مسوولیته جنګي ډلو ټپلو ته د انسان وژني او تباهی امکانات نه برابرول؛ هماغه وخت به یې د پاکستاني پوځیانو، ایراني اخوندانو او شرمېدلو روسانو د ډول ډول لاسوهنو مخه نیولې وای؛ او له رټېدلو افغانانو سره به یې د یوه ریښتیني ملي او اولسي حکومت په جوړولو کي مرسته کړې وای .

په خواشینی سره امریکایي استعمارګرانو د خپلو ناولو مقصدو تر پوره کولو وروسته افغانانو ته شا ورواړوله؛ او افغانستان یې د ګاونډیانو او کورنییو لېوانو وخولو ته ور وغورځاوه . ښه! تېر پر تېر هېر پر هېر . راسئ د ۲۰۰۱ع کال په اکتوبرکي د امریکایانو تر پوځي یرغل وروسته شرایط او حالات په پام کي ونیسو. دا ځل خو د ټولو ناخوالو مسوولیت مستقیماً د امریکایي واکمنانو پر اوږو پروت دئ . موږ او تاسو ټولو ته مالومه ده، چي له څه کم لسو کالو راهیسي یې د دې ملک ښه او بد ټول په خپلو لاسوکي اخیستي دي . دا وار یې بیا ولي څه ونکړه !؟

واقعیت دا دئ، چي دکابل په تنظیمي جګړو کي نغښتي جنایتکاري او ورانکاري ډلي ټپلي د اوسنییو یرغلګرو لښکرو او ګاونډییو جاسوسي سازمانو تېروني ملګري دي . ټولو افغانانو ته څرګنده ده، چي ایتلافي پوځو په تېرو لسو کالو کي نه د خپلو پاکستاني متحدینو پر خلاف څه اغېزمن او ګټور اقدام وکړ؛ او نه تر اوسه تیار دي د افغانستان پخوانی جنګي ډلي ټپلي له ځانه مروري کړي . په دلیل یې هم د هر چا ښه سر خلاصیږي . سبا په چین، هند، مرکزي آسیا، روسیي او نورو هیوادوکي د اور لګولو او اوبو خړولو له پاره د هغو مخلصانه خدمتونه ته اړ دي . په داسي حال کي، چي ریښتیني روښانفکران، ملي او هیوادپال شخصیتونه او خپلواکی غوښتونکي خلګ د استعمارګرانو دانساني ضد نخشو په عملي کولو کي هیڅ راز مرستي ته زړونه نه ښه کیي، امریکا او نورو ایتلافي دولتونه هیڅکله دا همېشني ملګري یا ګټوره ستراتیژیکه پانګه له لاسه نه باسي .

که امریکایانو او نورو ایتلافي دولتو په افغانستان کي د جګړې او ورانکارئ اورونه مړه کړي وای؛ خلګو ته یې کار او روزګار برابر کړی وای؛ او د یوه ریښتیني ملي او ولسي دولت و راوستلو ته یې د اسانتیاوو برابرولو له لاري د روانو شخړو او ناخوالو مخه نیولې وای، بیا به هیڅکله د تنظیمي جګړو او نورو غمیزو د تکرار بېره او اندېښنه نه پاتېده . جنګ ځپلوافغانانو به د هیواد په تېر دو دېرش کلن تاریخ، په تېره بیا تنظیمي جنګوکي د خپلو بدو ورځو او خونړیو پېښو په ور یادولو سره د ایتلافي عسکرو د بیرته ستنېدو له امله د زړه له کومي خواشیني کولای؛ خو نن هر څوک ګوري،چي له څو مزدورو واکمنانو، جاسوسانو، جنګي او مافیایي ډلو پرته ټول ربړېدلئ افغان اولس په بې صبرئ سره د یرغلګرو لښکرو د وتلو شېبې او ورځي شمېري . دلیل یې هم لمر غوندي روښانه دئ : له یوې خوا د افغانستان د تېر دو دېرش کلن تاریخ تر ټولو خطرناک جنایتکاران، وطن پلورونکي، غله او مفسدین د امریکایانو او نورو اشغالګرو تر وزرو لاندي د واک پرګدئ ناست دي؛ وسلې، پیسي او سرې لري؛ او له بلي خوا هیڅا د دې رنځېدلو خلګو د ارامی او سوکالی له پاره په ریښتیا کار و نه کړ .

زموږ مظلوم خلګ هره ورځ د هیواد په ګوټ ګوټ کي د ۱۹۹۲ع کال تر تنظیمي جګړو وحشتناکي غمیزي ګوري . د کونړو، شینوارو، عزیز آباد، چپرهار، کندوز، خوست، پکتیکا، روزګان، هیلمند، کندهار ، زابل، غزني، لغمان، او لسګونو نورو سیمو تراژیدئ په څه لحاظ تر پخوانییو پېښو کوچنی او بې ارزښته دي؟

ایا په هره پېښه کي زموږ پر بې ګونا هیوادوالو د قیامت شپېي نه سوي تېري او لا نه تېرېږي؟ البته، په دي زړه لړزونکو دردو یوازي د زړو خاوندان پوهېدای سي؛ هغه کسان چي انساني مینه او عاطفه ولري؛ درد او مصیبت یې لېدلئ یې(وي).

ایا د کندهار په ارغنداو، ژړی او پنجوایي کي د زرګونو کنداریانو په دردونکي حال خبریاست، چي همدې امریکایي او ایتلافي لښکرویې د ۲۰۱۰ ع کال د مني په وحشیانه عملیاتو کي له نارینه وو، ښځو، کلو، باغو، ماجتو، دوکانو او نورو شتمنیو سره څه وکړه؟!

که نه یاست خبر، زه به مو خبر کړم . ایتلافي فرعونانو دغو بشري ضد عملیاتو ته د« هیلي! » نوم ورکړی ؤ. هو! د بې ګونا خلګو د بې رحمانه وژني او چنګېزي تباهی« هیله! »

امریکایي پوځ د همدې عملیاتو په ترڅ کي د ارغنداو ولسوالی د خُسرو په سیمه کي یوازي د ترکو پر کلاچه پینځه ویشت (۲۵) ټنه چاودېدونکي مواد و غورځول؛ او په دې توګه یې دکلي ټول اووه ویشت کورونه د لاس د ورغوي په څېر هوارکړه . د دې بې ساري جنګي جنایت تصویري بیان او نور جزییات په دغو ویبپاڼو کي ولولئ :

http://www.wsws.org/articles/۲۰۱۱/apr۲۰۱۱/afgh-a۱۹.shtml

http://www.benawa.com/details.php?id=٤١٩٠٩

http://www.surgar.net/-news-pg-Hot-News-١٦٥١.html

http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=٢٤٤٤٤

د ترکو کلاچه یوازنی کلی نه دئ، چي د ځمکي له مخي نابود سو. په دغو عملیاتو کي ډېر ودان او سمسور کلي د بمو او باروتو **په زوریه سپیرو دښتو او وحشتناکو کنډوالو واوښته . د بې غیرته او مزدور کرزي له خوا ټاکل** سوي کمیسیون هم په دغو وحشتناکو علمیاتوکي د خلګومادي شتمنیو ته اوښتی زیان سل (۱۰۰) میلیونه ډالر وباله . د دې حقیقت تفصیل دلته وګورئ :

www.reuters.com/article/idUSTRE٧٠A٣B٦٢٠١١٠١١١

البته، دا خو د امریکایي پوځ په دې کاوبایي سټایل عملیاتوکي یوازي د مادي تاوان خبره وه؛ ځکه زموږ بې ګونا خلګو ته اوښتي ځاني تلفات او د عملیاتو په ترڅ کي ببره ، وحشت، سپکاوی او بې عزتي خو په سلګونو میلیونو ډالرو هم نسي محاسبه کېدای . ایا د ودانو کلو داسي ظالمانه هوارول او ویجاړول د هغه پروګرام یوه برخه ده، چي امریکایان او نور ایتلافي پوځونه یې په دې کچول او جنګ ځپلي هیواد کي د بشري حقوقو ، ډیموکراسی، سولي، امنیت او ترقی په نامه پر مخ بیایي؟

البته د ارغنداو، ژړی او پنجوایي عملیات د ایتلافي قواوو لومړني او وروستي عملیات نه دي . هره ورځ، هره شپېه، دوري هوري، د دغه راز خپلسرو او بې پروا عملیاتو په ترڅ کي زموږ پر بې کسه او بې وسه افغانانو داسي چپه مېچني تاوېږي، چي د دې خاوري په تاریخ کي یې ډېر لږ مثالونه تر سترګو کیږي .

په داسي شرایطو او حالاتو کي خو ماته د تنظیمي ملېشو او فرعوني لښکرو د بې رحمانه وژنو او چنګېزي ړنګونو تر منځ هیڅ توپیر نه مالومیږي؟ مګر دواړه د افغانانو په وژنه او تباهي کي یو تر بل بتر نه دي؟

سربېره پر دي، ايا دواړي خواوي همدا اوس د لېوانو په ښېر زموږ د بي دفاع خلګو د حلالولو او کور ورانو له پاره په يوه مورچل کي ناست نه دي؟

اې خلګو!

چېري چا لېدلي، چي يو لېوه د رمې د ژغورني له پاره د بل لېوه و مخ ته ودرېږي؟!

ما خو په تېرو لسو کالو، بلکي تېرو دو دېرش کالوکي داسي پېښه ونه لېده . که د امريکا د پوځي اډو د دوام ښاغلو پلويانو ته داسي حقيقت مالوم وي، موږ دي هم په خبرکي!

په دې توګه ګورو، چي امريکايي لښکرکوټونه هيڅکله ربړېدلي افغانان د بلاوو له منګولوڅخه نه ژغوري .

زما په قاصر نظر خو د يوې بلا له منګولو څخه د ژغورني له پاره بايد هيڅکله د بلي بلا غېږ ته پناه يو نسو. له لويي او کوچنی بلا څخه د ژغورني په خاطر بايد تر هر څه مخکي د کلي اوکور خلګ راوېښ کړو؛ او له هغو سره په ګډه د بلاووپه ورکولو کي غوَر او فکر وکو. هو! په دې کار کي بايد له پوره هوښ او حکمت څخه کار واخلو. ماته د دې خبري په ريشتياوالي کي هيڅ شک نه ښکاري: تر څو کورنی او بهرنی يا لويي او کوچنی بلاوي له دې وطنه ورکي نسي ، د سولي، ارامی او سوکالی هيله د اوبو پر مخ کرښي دي .

د امريکايي ځونييو نن او سبا

دامريکايي ځونييو د تداوم ځيني پلويان ادعا کيي(کوي)، چي ګواکي امريکايي ځونی اصلاً د نن خبره نه ده، بلکي دغه راز ځونی په واقعيت کي تر ۲۰۱۴ع کال وروسته جوړيږي . دوی استدلال کيي، چي تر هغه مهاله به په هيواد کي سوله او امنيت هم په بشپړه توګه ټينګ سوی يي . دغه ښاغلي همدغه راز ادعا کوي، چي هغه مهال به د امريکايي ځونييو عسکر د افغانانو دکوروپه تلاښی او نوروکورنييو امنيتي چاروکي هم برخه نه اخلي، بلکي يوازي به د هيواد د سياسي پولو ، ملي خپلواکۍاو سياسي استقلال د دفاع چاري پر مخ بيايي .

زما خو په دې تعقل او منطق هيڅ سد نه رسيږي . که څوک استدلال کيي، چي امريکايي ځونی به د بهرني تيري په وړاندي د افغانستان د دفاع مسووليت په غاړه لري، زه يي په جواب کي وايم، چي دا بهرني تېري او بهرنی لاسوهني خو له کلونو کلونو راهيسي رواني دي؛ هر څوک يي د سر په سترګو ګوري . د هيواد په ګوټ ګوټ کي د جنګ او وحشت اورونه بل دي؛ شپه او ورځ د افغانانوويني بهيږي؛ ورانی او تباهی رواني دي . دا چي امريکايي او ايتلافي لښکرو له تېرو لسو کالو څخه د دغه راز تېريو او لاسوهنو په شنډولو کي هيڅ مرسته نه ده کړې، هغه کاملاً بېله خبر ده .

عجبه خو دا ده چي امريکايي لښکروخو د خپل يرغل له همغي لومړۍ ورځي څخه غټي غټي ادعاوي کولي، چي د القاعدې، طالبانو او نورو تروريستانو د ورکولو له پاره افغانستان ته تللي دي .که دا خبره ريشتيا وای، نو ولي يي تر دې دمه د سولي او امنيت په راوستو کي ريښتيني، فعاله او رغنده برخه وانخيسته؟ تېر لس کلن ريکارډ خو له ورايه ښيي، چي يرغلګرو لښکرو، نه يوازي افغانستان ته سوله او امنيت، ولسواکي او قانونيت را نه وست، بلکي په ټوله سيمه کي يي د دوښمنييو او نفرتو لمبي بل کړې؛ او دا دئ نن ټول ګورو، چي دا لمبي د هري ورځي په تېرېدو سره لا پسي غزېږي او تونديږي . که سبا په هيواد کي سوله او امنيت ټينګ سي، بيا نو پردو عسکرو او پردو ځونييو ته څه ضرورت دئ؟

ايا په اوسنييو شرايطو کي څوک د افغانستان دکورني او بهرني امنيت ترمنځ د بېلتون کرښه ايستلای سي؟ ايا زموږ دهيوادکورنی او بهرنی امنيت د يوې سيکې د دوو مخو په شان يو له بله نه دي تړلي؟

امریکایي او ایتلافي لښکرو که زموږ د ژغورني له پاره توره کولای، خو باید پرون او نن یې کړي وای، چې د جنګ او ناامنیو، زور زیاتیو او بې عدالتیو له کبله د مظلومو افغانانو کړېږي تر اسمانو رسېدلي دي .

ایا دا خبره منطق لري، چې امریکایي او نور ایتلافي پوځونه اوس هیڅ مسوولیت نه لري؛ خو سبا بیا تیار دي د افغانستان د دفاع له پاره وینې کړي؟ په دې استدلال خو باور وکړ د لوړني ښوونځي هلکان هم نه تېروزي .

له بله پلوه، آیا دا په دووګوتو د لمر پټول نه دي، چې څوک ادعا وکړي، امریکایي ځوني تر ۲۰۱۴ع کال وروسته جوړېږي؟ مګر دا خاوره له تېرو لسو کالو راهیسې د امریکایي او ایتلافي لښکرو د بې رحمانه تاړاکو میدان نه دئ؟

ایا همدا اوس د امریکا څه دپاسه یو لک تر غاښو سمبال پوځ او د یو لک په شا وخوا کې نور وسله وال (د استخباراتي او امنیتي شرکتو غړي) د څه دپاسه پینځوسو زرو نورو ایتلافي قوتو تر څنګ په دې جنګ ځپلي هیواد کې چپه او راسته غوبلونه نه کیږي؟

زه نه پوهېږم امریکایي ځوني ښکرونه لري که لکۍ؟

ایا د ځونییو او لکونو پوځیانو، امنیتي شرکتو او عسکري مُخبرانو تر منځ په مانا کې څه توپیر سته ؟

اساسي پوښتنه دا ده، چې دغو ټولو نابللو مېلمنو په تېرو لسوکالوکې دکورني او بهرني تېري په وړاندې زموږ د خلګو او هیواد د ساتنې له پاره څه توره وکړه، چې تر ۲۰۱۴ع وروسته به بیا نوره وکړي؟

ایا دا خبره منطق لري، چې امریکایي پوځونه اوس د خپلسرو ایله جاریانو په څېر عمل کیږي، خو تر ۲۰۱۴ع کال وروسته به یې صلاحیتونه او مکلفیتونه د یوه حقوقي او قانوني نظام په چوکاټ کې تنظیم سي؟

که داسې وي، نو پوښتنه دا ده،چې په تېرو لسو کالو کې یې ولې د یوه منظم حقوقي نظام په جوړولو سره د خپلسرییو او سرغړونو مخه نه نیول کېده؟ له بلي خوا څوک د اتضمین ورکولای سي، چې دا فرعوني ځواکونه به تر ۲۰۱۴ع کال وروسته وضع سوو قواعدو او مقراراتو ته غاړه ایږدي؟

زموږ درنو لوستونکو څرګنده ده، چې اوس هم کرزی د ایتلافي قواوو په عملیاتو کې د ملکي خلګو د بې رحمانه وژنو له کبله یو و نیم اعلامیې او احتجاجیې خپروي؛ تر ۲۰۱۴ع کال وروسته به هم دا کار دوام و مومي؛ خو د دغه ډول تشو او پوچو اعلامیو په خپرولو سره به زموږ مظلومو خلګو ته څه ګټه ورسیږي ؟!

ایا هغه مهال به کرزی یا بل مزدور حُکمران د خپلسرو پردو لښکرو د لاس پیچلو یا غوږ تاوولو جرأت ولري؟!

فکر نه کوم . پردي عسکر به نن هم د فرعونانو غوندي زموږ په ژوند او هستی لوبي کیږي(کوي) او تر ۲۰۱۴ع کال وروسته به هم همدا حال یې . تشي احتجاجي خبرتیاوې یوازې د واک اوږدولوله پاره د مزدورو واکمنانو چل ول او سیاسي تاکتیک دئ . بشپړ باور لرم، چې د اولس د پاربدلو احساساتو د تسکین کولو له پاره دغه راز بې مانا اعلامیې او احتجاجیې، دا ډرامې او ناټکونه اصلاً د بهرنییو بادارانو په مستقیمه لاربښوونه او مشوره کیږي .

ماته خو هغه اعتراض او احتجاج له تشو خبرو پرته بل څه نه ایسي، چې له پرېکنده عمل سره ملګری نه یې . نن اعتراض او احتجاج؛ سبا پر یوه سترخان ټوکي او خنداوې څه مانا لرلای سي؟!

د افغانستان او سیمې سیاسي شنونکي له لومړۍ ورځې څخه په دې باور دي، چې امریکایي عسکر افغانستان ته د سولې او امنیت، ډیموکراسی، بشري حقوقو او قانونیت په مقصد نه دي تللي؛ او تر دې وروسته به هم زموږ دجنګ ځپلي خاوري د ساتنې او خوندیتوب هیڅ غم ونخوري . د دوی هدف د یرغل له همغه لومړۍ ورځې څخه ترننه، خپلي استعماري ګټې دي اوبس .

دامریکایي چونییو د دایمي حضور له ښاغلو پلویانو څخه زما بله مهمه پوښتنه دا ده، چې که د پردو لښکرو همېشنی حضور د وطن او خلګو په ګټه کار يي(وي)، نو ولي مو سور پوځ له ملکه وشړئ؟

ولي مو روسانو ته د دایمي لښکرکوټو د جوړولو اجازه ور نکړه، چي له یوې خوا مو لاس په لستوني همسایګان وه؛ او له بلي خوا يې په تاریخ کي هم له افغانانو سره د پرنګیانو په اندازه وحشیانه ظلمونه نه وه کړي؟

که د بهرنییو پوځو حضور او لښکرکوټونه معقول او ګټور کار وای، نو زموږ پلرو او نیکو ولي د وینو په تویولو او د سرونو په ښندلو سره هیڅ پردي پوخ ته د پښي اېښوولو ځای نه ورکاوه؟ موږ ولي د میرویس نیکه، شاه محمود، شاه اشرف، احمدشاه بابا، وزیر اکبرخان، عبدالله خان اڅکزي، امین الله خان لوګري، میربچه خان کوهدامني، میرمسجدي خان، محمدجان خان وردګ، ملا مشک عالم اندړ، ایوب خان، سپیني ادي، ملالی، غازي امان الله خان او سلګونو نورو ملي اتلانو په حماسو او کارنامو وياړو؟!

جواب کاملاً روښانه دئ . هغوی دا خاوره د خپلو سرونو او وینو په بیه د پردو له کرغېړنو قدموڅخه پاکه کړې؛ او موږ ته يې د یوه ارزښتناک میراث په توګه پرېښي ده. ښايي د پردو ځېره خواره بالاخره په دي اعتراف هم و نه شرمیږي، چي زموږ پلرونه او نیکونه تېروتلي وه؛ ناحقه يي له پرنګیانو او نورو یرغلګرو سره ډغري وهلي دي؛ بایدپرېښي يي وای، چي انګرېزانو یا نورو پردو دي ملک ته « ترقي » او« پرمختګ » راوستی وای . زه وایم کور ښادو که مو د ترقی او پرمختګ په هیله پرنګیانو یا نورو یرغلګرو فاتحانوته د دي تاریخي خاوري واګي سپارلي وای، بیا به نو د افغانستان نوم هم نه وای پاته . د امریکا متحده ایالات ، استرالیا او کاناډايي تر ټولو غوره او ژوندي مثالونه دي . تاسي وګورئ، چي په متحدو ایالاتو کي د د غه خاوري د بومي اوسېدونکویا امریکايي هندیانو(American Indians, Red Indians, Indians) او په استـرالیا او کانــــاډا کي د دغو هیوادو دځايي اوسېدونکو(Aboriginal) د هویت او بقاء خبره اوس کوم ځای ته رسېدلي ده؟! ټول جهان ګوري، چي د همدي« متمدنو» او « پرمختللو» مهاجمانو له شامته اوس د دغو او داسي نورو هیوادو د اصلي او بومي اوسېدونکو نسلونه، ژبه او کولتور د ورکېدو په حال کي دي .

د دي فکر خاوندان، لکه څنګه چي ګورو، غواړي د افغانستان تاریخ له سره ولیکي؛ خو دا پلا نه په مېړانه او بې باکی، بلکي په سپیتانه او بې ننګی. زموږ خپل رزمي او حماسي ادبیات، دودونه او ویاړونه خو یوې خواته پرېږدئ، تاسي د شرق د نامتو فلسفي او عرفاني شاعر - علامه اقبال لاهوري (۱۸۷۷- ۱۹۳۸ع) پارسي شاعري وګورئ، چي زموږ د توریالي ملت او ملي اتلانو په ویاړ يي څه نه دي لیکلي :

آســـيا یک پیکر آب و گِل است

ملت افغان در آن پیکر دل است

از فسـاد او فساد آسیا

درگشاد او گشاد آسیا

(لاهوری، <u>کلیات : آنسوی افلاک</u> ۱۷۷- ۱۷۸) . وروستی بیت د ځینو افغان لیکوالو په آثارو کي په نسبتاً بېله بڼه راغلئ دئ .

که زموږ بې باکو ورونو، پلرونو او نیکونو هر یرغلګر ته لاسونه پورته کولای، بیا به افغان ملت هیڅکله هم د آسیا د زړه په توګه نه یادېده .

که د سید جمال الدین افغاني استعماري ضد مبارزو د هند، منځني ختیځ، ایران او ترکیي بیده ولسونه نه وای را ویښ کړي، علامه اقبال به هیڅکله هغه د امام په لوړ او ستر لقب نه نازاوه :

رفتیم و دیدیم دو مرد اندر قیام

مقتـــدی تـاتـار و افغـانی امام

(شاد روان ۲۴۷)

درنو لوستونکو!

ستاسي به ښه یاد یي، چي د روسانو لاس پر نامه نوکر - ببرک کارمل او ځینو نورو روس پلوه نوکرانو به تل ادعا کوله، چي که د شوراگانو ستر هیواد نه وای، امپریالستي ښامار به افغانستان د مځکي له کُرې څخه نابود کړی وای؛ خو واقعیت داسي نه ؤ . موږ او تاسو ټولو ولیده، چي سره پوځونه په فضیحت او شرمندگی سره ووته؛ د ببرک کارمل په وینا د شوراگانو لوی هیواد ټوټه ټوټه سو؛ د شوروي استعمار په ځنځیرو تړلئ تش په نامه سوسیالیستي بلاک د سترگو په رپ کي را وپرزېد؛ خو د زمرو او ننگیالو تاریخي هیواد - گران افغانستان د جگو او پیاوړو غروپه څېر همغسي سرلوړی ولاړ دئ؛ نه چا د مځکي له کُرې نابود کړ؛ او نه یې چا د خپلواکۍ ، ملي غرور او افغانیت روحیه مړه کړه .

نن د امریکا او نورو یرغلگرو پوځو مزدوران هم کټ مټ د روسي مزدورانو همغه پوچه خبره تکراروي : « که امریکایي پوځونه نه یي، پاکستانیان او ایرانیان به دا ملک په دوو ورځو کي تر ستوني تېرکړي . . . »

ریشتیا خبره خو دا ده، چي که امریکایان نه وه، انشاء الله سرلوړی افغانستان به بیا هم د پخوا په شان پر خپل ځای ولاړ یي. هغه څه چي د امریکایانو په ستنېدو سره به هرومرو له منځه ځي، د جنایتکارو، خاینانو او غلو اوسنی مزدور نظام دئ اوبس .

پاته لري